

Bemærkninger til lovforslaget.

Det forslag til en ny lov om folkeforsikring til afløsning af folkeforsikringsloven af 20. maj 1933 med senere ændringer, der hermed fremsættes, er navnlig foranlediget af de betænkninger, som sygeforsikringskommissionen af 1954 og invalideforsikringskommissionen af 1956 har afgivet i 1959, og af det forslag til lov om den offentlige sygeforsikring, der nu er fremsat.

I invalideforsikringskommissionens betænkning er det foreslået at afløse den gældende invalidepensionsordning, der bygger på medlemsskab af en forsikring, med en ordning, hvorefter hele befolkningen inden for bestemte aldersklasser i tilfælde af invaliditet automatisk bliver berettiget til invalidepension. Herudover foreslår invalideforsikringskommissionen en række andre ændringer i invalidernes stilling.

I sygeforsikringskommissionens betænkning stilles der forslag om ophævelse af den hidtil bestående forbindelse mellem medlemsskab af sygeforsikringen og adgangen til folkepension, og lovforslaget om den offentlige sygeforsikring indeholder bestemmelser til afløsning af afsnit I om sygeforsikring i den gældende folkeforsikringslov.

Endvidere er forslaget foranlediget af, at reglerne om erhvervsmæssige foranstaltninger for invaliderede og indberetningspligt vedrørende invaliderede ved det tidligere i denne folketingssamling fremsatte forslag til lov om revalidering er foreslået samlet i en særlig lov, så at de herhen hørende bestemmelser i folkeforsikringsloven kan udgå.

Endelig er der stillet forslag om ændring af enkelte bestemmelser på grundlag af erfaringer fra den praktiske anvendelse af disse bestemmelser.

Der stilles ikke forslag om principielle ændringer i folkepensionisternes stilling eller om ændringer i folkepensionens størrelse.

Ved folkeforsikringsloven af 20. maj 1933 afløstes de tidligere love om anerkendte sygekasser, om invalideforsikring og om aldersrente af en enkelt lov, der i § 1 gav regler om forsikringens omfang, og som i øvrigt indeholdt 2 hovedafsnit, nemlig om sygeforsikringen og om invalide- og aldersrente.

Ved loven indførtes den ordning, at adgangen til aldersrente som hovedregel blev gjort betinget af, at modtageren havde søgt optagelse i en anerkendt sygekasse, i det mindste som bidragydende medlem, og havde opretholdt sit medlemsskab af sygeforsikringen.

Adgangen til invaliderente blev ligesom efter den før 1933 gældende lovgivning betinget af, at ansø-

geren var optaget i invalideforsikringen, hvilket krævede opfyldelse af visse helbredsbetingelser. Medlemsskabet af invalideforsikringen var ligesom efter den tidligere lovgivning knyttet til medlemsskab af sygeforsikringen, idet medlemsbidraget til de to forsikringer opkrævedes under ét gennem sygekasserne. Personer, der ikke havde kunnet optages i invalideforsikringen, men hvis erhvervsevne i øvrigt ville berettigede dem til invaliderente, henvises til underholdshjælp til kronisk syge efter loven om offentlig forsorg.

Ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 indførtes der en række ændringer i reglerne for tildeling af aldersrente, der fremtidig benævntes folkepension. Over for det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget, fremsatte De samvirkende Invalideorganisationer ønske om en række forbedringer i invalidernes stilling. Folketingsudvalget nåede ikke at tage stilling til alle disse forslag, og bortset fra ændringen af betegnelsen invaliderente til invalidepension og nogle forhøjelser af ydelser, som er fælles for invalide- og folkepensionister, ændredes invalidepensionisternes stilling ved loven kun på to punkter: Invaliditetstillægget til pensionen forhøjedes og blev fastsat til et ensartet beløb for hele landet, og den højeste alder, ved hvilken der kunne tilkendes en person invalidepension, forhøjedes fra 65 til 67 år.

I november 1956 nedsatte socialministeren en kommission med den opgave at gennemgå den del af lovgivningen om invalideforsikring og i forbindelse dermed stående spørgsmål, som lovgivningsmagten ikke havde taget stilling til ved lovændringen af 2. oktober 1956, og herunder at overveje spørgsmålet om det hensigtsmæssige i at udskille invalideforsikringslovgivningen fra folkeforsikringsloven til en særlig lov.

I sin betænkning (nr. 228), der er afgivet i september 1959, har kommissionen ikke stillet forslag om udskillelse af bestemmelserne om invalideforsikring til en særlig lov, da kommissionen ikke har fundet, at der ved en sådan udskillelse ville vindes noget særligt i retning af lettere overskuelighed eller en systematisk klarere inddeling af lovstoffet. I øvrigt bygger de i det følgende omtalte forslag om ændringer i invalidernes stilling i det hele på denne betænkning, hvortil der i øvrigt henvises.

Adgangen til invalidepension skal efter forslaget stå åben for alle, som opfylder lovens almindelige betingelser for adgangen til pension (navnlig dansk indfødsret eller ligestilling med en dansk stats-